

EL CANGUR: LA PRIMERA ESCOLA DEL NOSTRE FILL

Quan a la tarda anem a buscar en Ferran a l'escola, cal que hi anem amb temps, amb força temps, perquè sabem que no serà arribar i marxar. Quan entrem a la seva classe i després de les abraçades i els petonets corresponents, ja podem seure i posar-nos-hi bé per a el resum de la jornada i fer el recorregut turístic diari per la classe: que si la caseta, que si la cuineta, que si la planxa, que si la Lola, que si en Pepet... Si finalment aconseguim sortir de la classe, cal que ens ho continuem prenent amb calma, perquè encara ens queda travessar la sala gran, tot el passadís i finalment el rebedor, i hi ha mil coses que en Ferran ens ha d'ensenyar. Amb tot això el que volem dir és que en Ferran és molt feliç quan està bé a l'escola i que sempre li ha costat molt marxar-ne. I no ens estranya! És com si el Cangur fos un trosset més de casa nostra...

Tots sabem com n'és, d'important, l'escola bressol en la vida dels nostres fills i en la nostra mateixa, i en el Cangur ens hem trobat amb l'escola que no serveix per aparcar nens, sinó per engegar il·lusions i conduir les seves capacitats; no només serveix per distreure las canalla, sinó per treure'n el millor de cadascú; i no "fabrica" personetes, sinó que les desvetlla.

El diccionari diu: Cangur: 1m ZOOLOGIA Gènere de mamífers marsupials de la família dels macropòdids (*Macropus* sp) de potes anteriors curtes i dèbils i les posteriors llargues i fortes, adaptades al salt. 2m i f PERSONA que té cura dels infants en hores convingudes, quan els pares són absents. I nosaltres hi afegiríem: LA PRIMERA ESCOLA DEL NOSTRE FILL.

JOAN I ELISENDA

